

Ngày 04 tháng 03 năm 2024

1 Ti-mô-thê 2:3-4

Chủ đề: *Ấy là một sự tốt lành và đẹp lòng Đức Chúa Trời, Đấng cứu chuộc chúng ta, Ngài muốn mọi người được cứu chuộc và hiểu biết lẽ thật.*
Trọng tâm: Khi chúng ta được tái sanh, linh hồn chúng ta hợp pháp hưởng quyền kế tự Lời Đức Chúa Trời và sẽ được hưởng quyền kế tự Đức Chúa Trời khi chúng ta đạt tiêu chuẩn một dân thánh, một nước thầy tế lễ của Đức Giê-Hô-Va. Chúng ta được dâng lời cầu xin lên Đức Chúa Trời, là Quan án công bình để bênh vực quyền lợi của chúng ta, vậy nên khi cầu xin cho những người khác, thì Đức Chúa Trời sẽ xem xét mọi sự mà chúng ta trình dâng lên Ngài. Vì Đức Chúa Trời là Đấng hằng thương xót, nên khi có đơn khiếu nại hay là cầu xin thì Ngài sẽ xem xét, vì thế cho nên khi cầu xin Đức Chúa Trời làm sự thương xót cho ai đó, thì sự cầu xin đó luôn được xem xét và nếu kẻ được người khác cầu xin cho mình mà không phạm tội đến nỗi chết, thì Đức Chúa Trời sẽ vì chúng ta mà giải phóng người ấy và cho người ấy cơ hội để ăn năn tội lỗi mình, thông qua việc Ngài mở trí cho họ và sắp xếp cho những người như vậy có cơ hội nhận biết luật pháp của Ngài. Vì cả thế gian này đều thuộc về Đức Chúa Trời, nên vì cơ có sự cầu xin hoặc cầu thay, thì Đức Chúa Trời sẽ giảm sự thanh nộ của Ngài khỏi những người đó, khiến tai hoạ hoặc những sự chiến tranh hoặc bệnh dịch không xảy đến trên những người đó hoặc trên vùng đất đó, hầu cho quyền lực của ma quỷ không thể áp đặt sự rửa sả trên những người đó hoặc trên vùng đất đó. Ngày nay, khắp mọi nơi người ta đều thấy có dấu vết của đạo Tin lành qua những người tin Chúa hoặc qua các tổ chức gọi là Hội Thánh Tin lành, nhưng ma quỷ cũng xen vào qua những người gian ác, mạo danh Hội Thánh nhưng tín lý của họ là sai trái ở trước mặt Đức Chúa Trời, khiến thế gian nghi ngờ và không biết tổ chức nào là Hội Thánh thật của Đức Chúa Jêsus Christ, vì thế cho nên chúng ta cũng phải cầu xin Đức Chúa Trời khiến cho các bậc cầm quyền có sự chú ý đến giáo lý thật của Tin lành Đấng Christ, vì như vậy họ sẽ phân biệt được sự tốt lành của Lời Đức Chúa Trời khi họ xác minh thì họ phải đọc và nghiên cứu và Đức Thánh Linh sẽ làm việc trên những người đó và qua những người đó mà Đức Thánh Linh mở con mắt của họ.
Kinh-Thánh tham khảo: Thi-Thiên 106; Ê-xê-chi-ên 22; Lu-ca 23;

Ngày 05 tháng 3 năm 2024

1 Ti-mô-thê 2:5-7

Chủ đề: *Vì chỉ có một Đức Chúa Trời, và chỉ có một Đấng Trung bảo ở giữa Đức Chúa Trời và loài người, tức là Đức Chúa Jêsus Christ,*
Trọng tâm: Sứ đồ Phao-lô đã nhấn mạnh mối quan hệ giữa Đức Chúa Jêsus Christ với những người được chọn làm môn đồ của Ngài, vì Ngài đã mang thân thể như thân thể của loài người chúng ta để Lời Chúa cho Lẽ thật, thì những người được Đức Chúa Cha chọn cho được làm môn đồ của Đức Chúa Jêsus Christ cũng sẽ nhân Danh của Đức Chúa Jêsus Christ mà làm công việc như Đức Chúa Jêsus Christ đã làm và như vậy, Đức Chúa Jêsus Christ tiếp tục thi hành chức vụ thầy tế lễ thượng phẩm những các môn đồ của Ngài để cứu chuộc muôn dân, còn những người không được Đức Chúa Cha chỉ định, thì họ không thể làm được công việc này, dù có rất nhiều người thuộc các tổ chức mang danh là Hội Thánh của Đức Chúa Jêsus Christ, nhưng không được Thánh Linh của Đấng Christ ân chứng, nên họ không thể Lời Chúa cho Đức Chúa Jêsus Christ được, dù môi miệng họ cũng nói Đức Chúa Jêsus Christ là Chúa, nhưng họ không thật sự để Đức Chúa Jêsus Christ là Chúa của họ, mà các tổ chức mang danh hệ phái này, hệ phái kia đang mượn danh nghĩa hầu việc Chúa, nhưng họ không để Đức Chúa Jêsus Christ cai trị, mà chính họ tự lập cho mình đường lối riêng, nên họ không được hưởng quyền phép của Đức Thánh Linh. Như vậy, chính các hệ phái đó hãm ép Nước Đức Chúa Trời và rất nhiều người vì không nhìn vào Lời Chúa đã chép trong Kinh-Thánh, mà sống theo cách của xác thịt mình, nên như Chúa Jêsus đã phán họ là những người người mù, để cho kẻ làm người dẫn đường mình, thì họ phải chịu hậu quả do họ chọn cho mình đường lối họ muốn. Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời biết rõ những sự đó nên đã định từ trước khi sáng thế những người Ngài đã chỉ định, để đến kỳ, Chúa dùng những người đó để Lời Chúa cho Lẽ thật, nghĩa là những người đó kinh nghiệm quyền phép của Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời khiến linh hồn họ sống lại và được nên thánh, thì những người được chọn đó sẽ thắng được những sự yếu đuối và hay chết của xác thịt, hầu cho linh hồn họ được hợp pháp nhận lãnh các ân tứ thuộc linh để thi hành chức vụ làm chứng nhân cho Đức Chúa Jêsus Christ, vì linh hồn họ được quyền sở hữu những sự thuộc về Nước Đức Chúa Trời thì mới có thể rao giảng Tin-Lành quyền phép của Nước Đức Chúa Trời, chứ phải chỉ nói suông như những người trong hệ thống núp bóng Tin lành và không có Tin lành thật ở họ và như vậy, những người như vậy không thể thấy được và không được vào Nước Đức Chúa Trời và họ sẽ bị bỏ lại trên đất này.
Kinh Thánh tham khảo: Ma-thi-ơ 11; Lu-ca 13; Rô-ma 2;

Ngày 06 tháng 3 năm 2024

1 Ti-mô-thê 2:8-10

Chủ đề: *Vậy, ta muốn những người đàn ông giơ tay thánh sạch lên trời, mà cầu nguyện khắp mọi nơi, chớ có giận dữ và cãi cọ.*
Trọng tâm: Sứ đồ Phao-lô là người Bên-gia-min trong mười hai chi phái Y-sơ-ra-ên, nên khi dạy dỗ Ti-mô-thê đang giữ chức vụ mục sư ở nơi có người Y-sơ-ra-ên sống thì phải có tác phong theo tập tục của dân Y-sơ-ra-ên là giơ tay lên trời khi cầu nguyện, nghĩa là bộc lộ mình là người tin Chúa ở giữa những người chưa tin Chúa, để Lời Chúa về đức tin của mình trong Đức Chúa Jêsus Christ, chứ không phải là hết thấy mọi người tin Chúa trên đất này cũng làm y như vậy, vì Chúa Jêsus đã phán dạy rằng: *Khi các người cầu nguyện, đừng làm như bọn giả hình; vì họ ưa đứng cầu nguyện nơi nhà hội và góc đường, để cho thiên hạ đều thấy. Quả thật Ta nói cùng các người, bọn đó đã được phần thưởng của mình rồi. Song khi người cầu nguyện, hãy vào phòng riêng, đóng cửa lại, rồi cầu nguyện Cha người, ở nơi kín nhiệm đó; và Cha người, là Đấng thấy trong chỗ kín nhiệm, sẽ thưởng cho người. Và, khi các người cầu nguyện, đừng dùng những lời lặp vô ích như người ngoại; vì họ tưởng vì có lời mình nói nhiều thì được nhậm. Vậy, các người đừng như họ; vì Cha các người biết các người cần sự gì trước khi chưa xin Ngài.* Sứ đồ Phao-lô đã nhắc nhở Ti-mô-thê nhân các lời của ông đã viết trong thư này mà dạy dỗ hết thấy những người đàn bà trong Hội Thánh mà Ti-mô-thê phụ trách, phải sống thanh sạch, không đua đòi như những người trong thế gian hay trang điểm cho thân thể xác thịt mình, mà trang sức thánh bằng đức hạnh, nét na, vì qua cách ăn mặc, lời nói giao tiếp mà khiến những người trong thế gian nhận biết những người tin Chúa khác họ trong cách sống khiêm nhường, những người sẽ biết sự khác biệt đó thì họ sẽ để ý đến lời nói và kết quả sự sống của người tin Chúa mà Đức Thánh Linh sẽ hành động trong lòng những người đó, khiến người ta nhận biết cái đẹp thật của người tin Chúa mà họ bị bắt phục.
Kinh Thánh tham khảo: Ma-thi-ơ 6; Thi-Thiên 110; Thi-Thiên 134;

Ngày 07 tháng 03 năm 2024

1 Ti-mô-thê 2:11-12

Chủ đề: *Đàn bà phải yên lặng mà nghe dạy, lại phải vâng phục mọi đàng. Ta không cho phép đàn bà dạy dỗ,*

Trọng tâm: Trong thời kỳ của Hội Thánh ban đầu, Lễ thật chưa được tỏ ra hết, vì thế cho nên sứ đồ Phao-lô vẫn chịu sự ảnh hưởng tục lệ của người Hê-bơ-rơ, là không cho phép đàn bà được quyền dạy dỗ trong các nhà hội và như vậy, chúng ta phải thận trọng tuân theo mạng lệnh của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời, chứ không phải điều gì đã chép trong thư tín của các sứ đồ thì coi đó là tín lý, là của Đức Chúa Trời. Vì trong thời kỳ đầu của Hội Thánh, người ta không có Kinh-Thánh như chúng ta có ngày nay, nên họ vẫn áp dụng tín lý của người Hê-bơ-rơ và giảng dạy những sự được Đức Thánh Linh tỏ ra và theo các sách mà họ có mà thôi mà cũng không có được đầy đủ như chúng ta có ngày nay. Sứ đồ Phao-lô lấy sự hiểu biết của ông, vốn là người Pha-ri-si, mà ngăn cấm những người đàn bà giảng dạy, nhưng Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã phán rõ về thời kỳ sau rốt này, Ngài sẽ dùng cả người nam và người nữ, như có chép: *Các người sẽ biết rằng Ta ở giữa Y-sơ-ra-ên, biết rằng Ta là Giê-hô-va Đức Chúa Trời các người, và chẳng có ai khác; dân của Ta sẽ không hề bị xấu hổ nữa. Sau đó, Ta sẽ đổ Thần của Ta trên cả loài xác thịt; con trai và con gái các người sẽ nói tiên tri; những người già cả các người sẽ thấy chiêm bao, những kẻ trai trẻ các người sẽ xem sự hiện thấy. Trong những ngày đó, dầu những dây tơ trai và dây tơ gái, Ta cũng đổ Thần của Ta lên.* Vì trong giao ước mới, người tin Chúa sẽ thờ phượng Đức Chúa Trời bằng tâm thần và bằng Lễ thật, nghĩa là hầu việc bằng người bề trong, còn thân thể xác thịt là đồ dùng về sự công bình, nhưng mọi người phải để ý đến **ấn chứng của Đức Thánh Linh** trên những người được Ngài chọn và gọi là **dây tơ trai và dây tơ gái**. Còn trong gia đình, thì mạng lệnh của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời từ lúc ban đầu đối với người nam và người nữ là không thể thay đổi, nghĩa là chồng là đầu, vợ là thân, nghĩa là thân phải chịu sự điều khiển của đầu. Dầu vậy, Lời Chúa cũng có chép về việc người tin Chúa phải vâng phục các quyền trên mình: *Mọi người phải vâng phục các đấng cầm quyền trên mình; vì chẳng có quyền nào mà không đến bởi Đức Chúa Trời, các quyền đều bởi Đức Chúa Trời chỉ định.* Trong trường hợp người nữ được chỉ định cầm quyền, thì theo quyền cai trị của xã hội (chính phủ của quốc gia đó) thì mọi người đều phải tuân theo luật, nhưng khi trở về nhà riêng mình, thì hết thảy đều phải vâng phục luật pháp của Đức Chúa Trời tùy theo sự dắt dẫn của Đức Thánh Linh và theo Lời Chúa đã chép. Kinh-Thánh tham khảo: Sáng thế ký 3; Giô-ên 2; Rô-ma 13;

Ngày 08 tháng 03 năm 2022

1 Ti-mô-thê 2:13-15 (1)

Chủ đề: *Vì A-đam được dựng nên trước nhất, rồi mới tới Ê-va. Lại không phải A-đam bị đổ dành, bèn là người đàn bà bị đổ dành mà sa vào tội lỗi.*

Trọng tâm: Như bài trước chúng ta đã đề cập về thư tín của các sứ đồ, trong thời kỳ đầu của Hội Thánh, sứ đồ Phao-lô chưa được biết ý nghĩa mẫu nhiệm của ngôn ngữ Hê-bơ-rơ theo Lễ thật, dù ông có được Đức Thánh Linh tỏ cho biết một số điều, nhưng Lời Chúa có chép rằng: *Nhưng con đường người công bình giống như sự sáng chiếu rạng, càng sáng thêm lên cho đến giữa trưa.* Theo cấu trúc của ngôn ngữ Hê-bơ-rơ là có gốc và có ngọn, nhưng trong thời kỳ của sứ đồ Phao-lô, dân Y-sơ-ra-ên chưa được biết sự mẫu nhiệm này, còn sứ đồ Phao-lô đã sử dụng ý nghĩa của ngọn (văn tự) mà xét đoán người nữ (thân thể xác thịt), mà bỏ qua trách nhiệm của A-đam (linh hồn). Thân thể xác thịt của loài người được gọi là **giống cái**, còn linh hồn người ta là **giống đực**. Vì A-đam không dạy lại cho Ê-va hiểu biết đầy đủ mạng lệnh của Đức Giê-Hô-Va về việc Đức Giê-Hô-Va cấm loài người ăn trái của cây biết điều thiện và điều ác, nên quỷ Sa-tan mới lừa được Ê-va và như vậy, lỗi của A-đam nghiêm trọng hơn lỗi của Ê-va. Cũng một lẽ đó, những người mù làm kẻ dẫn đường trong thời kỳ sau rốt này đang khiến cho nhiều người đang còn mù bởi tội lỗi của tổ phụ mà đi theo những kẻ mù như mình, làm người dẫn đường khiến cả hai cùng rơi xuống hố. Vậy nên người tin Chúa phải nhận biết trách nhiệm của linh hồn mình, vì Đức Thánh Linh ở trong mọi sự và Ngài chỉ dắt dẫn những người nào hết lòng tìm kiếm Ngài mà thôi. Đức Thánh Linh cho phép mọi sự được chép xuống, nhưng không phải hết thảy đều được coi là mạng lệnh, là luật pháp của Đức Chúa Trời, vì Đức Thánh Linh sẽ nhìn vào lòng của mọi người để tìm xem người nào có lòng kính sợ Đức Chúa Trời, thì Ngài sẽ dùng những người đó trong công việc mà Ngài đã định cho. Hãy cẩn thận và suy xét các lời được chép trong các thư tín của các sứ đồ và cầu hỏi Đức Thánh Linh, để được Ngài dắt dẫn và mở trí cho để được sự hiểu biết đầy trọn. Người tin Chúa phải nhận biết trách nhiệm của linh hồn và tâm trí mình, chứ không phải là chỉ nhìn vào người dẫn đường, vì Đức Thánh Linh luôn hiện diện trong mọi sự và Ngài sẽ trả lời và dắt dẫn nếu người nào tìm kiếm Ngài và cầu hỏi Ngài để được Ngài giúp đỡ, vì linh hồn ai người đó giữ. Kinh-Thánh tham khảo: Thi-Thiên 78; Châm ngôn 4; Ê-xê-chi-ên 18;

Ngày 09 tháng 3 năm 2024

1 Ti-mô-thê 2:13-15 (2)

Chủ đề: *Dầu vậy, nếu đàn bà lấy đức hạnh mà bền đỗ trong đức tin, trong sự yêu thương, và trong sự nên thánh, thì sẽ nhân đức con mà được cứu chuộc.*

Trọng tâm: Trong câu này, chúng ta không tập trung vào sự mang thai con trong lòng, mà hãy chú ý đến trọng tâm. Nguyên văn chép là *nếu người đàn bà lấy đức hạnh mà bền đỗ trong đức tin, trong sự yêu thương, và trong sự nên thánh, thì sẽ nhân đức con mà được cứu rỗi*. Như vậy phần cuối của câu này không có giá trị thay thế các tiêu chuẩn quan trọng của linh hồn của người tin Chúa cai trị thân thể xác thịt mình, vì linh hồn là ngọn đèn, còn thân thể là đồ dùng cho linh hồn cai trị, chứ công việc của xác thịt không thể thay thế cho linh hồn, nhưng là bằng chứng về tình trạng thuộc linh thật của linh hồn người đó có xứng đáng cho được cứu chuộc hay không. Như vậy, nếu người đàn bà đã được nên thánh, thì dầu người đàn bà không mang thai, không sanh đẻ cũng đủ điều kiện được cứu chuộc rồi. Sứ đồ Phi-e-rơ đã nhắc nhở mọi người phải chú ý suy xét những sự mình được nghe và phải biết nhờ cậy Đức Thánh Linh giúp đỡ. *Vậy nên, hồi kẻ rất yêu dấu, vì anh em trông đợi những sự đó, thì phải làm hết sức mình, hầu cho Chúa thấy anh em ở bình an, không dấu vút, chẳng chỗ trách được. Lại phải nhìn biết rằng sự nhịn nhục lâu dài của Chúa chúng ta cốt vì cứu chuộc anh em, cũng như Phao lô, anh rất yêu dấu của chúng ta, đã đem sự khôn ngoan được ban cho mình mà viết thư cho anh em vậy. Ấy là điều người đã viết trong mọi bức thư, nói về những sự đó, ở trong có mấy khúc khó hiểu, mà những kẻ dốt nát và tin không quyết đem giải sai ý nghĩa, cũng như họ giải sai về các phần Kinh Thánh khác, chuốc lấy sự hư mất riêng về mình.* Mọi người hãy nhớ, trong vườn Ê-đen có hai cây, là cây biết điều thiện và điều ác và cây sự sống, nghĩa là có văn tự và có Lễ thật nữa. Kinh -Thánh tham khảo: Lê-vi ký 11; Sô-phô-ni 3; Hê-bơ-rơ 12; 2 Phi-e-rơ 3;